

G R O O T E P I M P I N E L L A
B E V E R N E L .

De Vde C L A S S E .

Zie LINNÆUS *Nat. Hist.*
door HOUTTUIJN; *IIdē*
Deel VIIIste St., bl. 220.

BEVERNEL, BEVERNAART, met
eenvormige gevinde Bladen, alle
de blaadjes gekwabd, het uiter-
ste driedeelig.

a. De vijfbladervige Bloemkrans van
onderen, met een naauwlijks ken-
baaren Kelk.

b. De zelfde van boven met de vijf
Meeltraadjes.

c. Een Meeldraadje op zig zelf
vertoond.

d. Het Vruchtbeginzel met de twee
tegen elkander leggeride Stijlen,
en den ronden Stempel.

e. e. De Vrucht, zo enkeld als bij
elkander getropt.

f. De twee Zaaden, daar die uit be-
staat.

BLOEITIJD in de Maand Junij.
Dit is de eigentlijke Berg-Bevernel
of Steenbreeke, groeiende ter hoogte
van bij de vier Voeten, buiten Haar-
lem, op hooge Landen, voorbij
Overveen, veel, en elders, in on-
ze Provinciën, doch ver na zo me-
nigvuldig niet als de Kleine Bever-
nel of Steenbreeke, die op Zandig-
ge plaatsen, aan onze Duinen, als
ook in Overijsel en Friesland, aan
de Wegen en op Heijvelden, zeer
gemeen is.

GEBRUIK. Deeze groote Steenbreeke of Bevernel valt, zo
wel als de Kleine, doorgaans met wiste Bloemen, gelijk die der
Kroontjes-Kruiden (*Umbelliferæ*) zogenaamd. Hoewel de Wortel en
het Zaad, in de Apotheeken, bekend is of bekend geweest, onder
den naam van *Pimpinellæ albæ rad.* & *Semen*, moet menze doch zeer
wel van onze gewoone *Pimpernel*, een geheel ander Kruid, *Pote-
rium Sanguisorba* genaamd, onderscheiden. De Grootte is zo scherp
niet als de Kleine, die den Wortel zo heet als Peper heeft, des
menze *Inlandsche* of *Europische Peper* bij BOERHAAVE genoemd vindt.
't Geheim der Stahlianen, bestaande in een Maag-Tinctuur, voor
Borst-Kwaalen dienstig en tevens een Koortsmiddel, ook Wond-
zuiverende en de Verlossing bevorderende, wordt bereid van de
Wortels deezer Plant, beiden onder den naam van *Saxifraga* be-
kend: doch zulke scherpe Middelen zijn doorgaans wat gevaarlijk.

ANISJ

M A G N A .

C L A S S I S Vta.

Conf. LINNÆI *Sijst. Nat.* Ed.
GMELINI, *Tom. IIdi part.*
Ima pag. 492.

PIMPINELLA, Foliis uniformibus
pinnatis, Foliolis omnibus lobatis,
impari trilobo.

a. Corolla propria pentapetala, a
parte inferiore, cum Calijce
vix notabili.

b. Eadem superne conspecta cum
quinque Staminiibus.

c. Stamen separatum.

d. Germen cum Stijlis duobus sibi
invicem applicatis & Stigmate
rotundo.

e. e. Fructus, tam simplex quam
pluribus in Umbellam conjunctis.

f. Semina duo, unde constat.

TEMP. FLOR. in Mense Junio.

Hæc prope dicta *Pimpinella Mon-
tana*, crescit copiose ad altituni-
nem quatuor fere Pedum, in Agris
elatis, extra Harlemum, ultra
Overveen, & alibi in nostrâ Re-
publicâ, sed multo minori copia,
quam *Pimpinella Saxifraga* s. *mi-
nor*, quæ in locis Arenosis ad nos-
tras Dunas, item in Transilvania
& Frisia, ad Vias & in Ericetis,
uberrime crescit.

Pimpinella magna. L.

